

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Γ΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, είναι αποδεκτή)

ΘΕΜΑ 2 (μονάδες 35)

Ερώτημα 1^ο (μονάδες 15)

1. Λ «...δε σημαίνει ότι είναι συνώνυμη της στασιμότητας και της οπισθοδρόμησης. »
2. Λ «Η παράδοση είναι ένας συνδεδεμένος κρίκος παρόντος και μέλλοντος...»
3. Σ «Τα ήθη είναι αντιλήψεις, καθιερωμένα πρότυπα κοινωνικής συμπεριφοράς...»
4. Λ «Η μεγάλη πλειοψηφία της νεολαίας ασχολείται με άλλες μουσικές προτιμήσεις. Για μένα αυτό δεν είναι ούτε καλό ούτε κακό.»
5. Σ «Εάν το παρουσιάζουμε ως ένα «ιερό κειμήλιο» του παρελθόντος που πρέπει να παραμείνει ίδιο και απaráλλαχτο, μάλλον δεν αποτελεί μια ιδιαίτερα ελκυστική πρόταση για νέους ανθρώπους που έχουν πολύ μεγάλη ανάγκη να «ανοίξουν τα φτερά» τους δημιουργικά.»

Ερώτημα 2^ο (μονάδες 10)

- **Περιγραφικότητα:** Στη δεύτερη παράγραφο περιγράφεται η έννοια των ηθών και των εθίμων, προκειμένου να διασαφηνιστούν εννοιολογικά και να γίνει κατανοητή η σχέση τους με την παράδοση.
- **Αποδεικτικότητα:** Στην πρώτη παράγραφο τεκμηριώνεται λογικά η λειτουργία της παράδοσης ως συνδεδεμένος κρίκος παρόντος και μέλλοντος και στην τρίτη η διάχυση των συσσωρευμένης εμπειρίας στις επόμενες γενιές.
- **Αντικειμενικότητα:** Αξιοποίηση του γ΄ ενικού και πληθυντικού ρηματικού προσώπου («συνδέεται, προκύπτει, μεταφέρονται κτλ»)

- **Αναφορική λειτουργία της γλώσσας:** «Αν και η έννοια της λαϊκής παράδοσης συνδέεται με το παρελθόν, όταν γίνεται αναφορά στις παραδόσεις, αναφέρονται παράλληλα..., Η γνώση της λαϊκής παράδοσης σημαίνει και γνώση των...»
- **Βιβλιογραφικές παραπομπές:** Πρώτη παράγραφος: Πατσίλη 2017, δεύτερη παράγραφος: Κονταξή, 2016, τρίτη παράγραφος: Αναγνωστόπουλος 1999.

Ερώτημα 3^ο(μονάδες 10)

Στο Κείμενο 1 η λαϊκή παράδοση παρουσιάζεται ως ο συνδετικός κρίκος ανάμεσα στο παρόν και το μέλλον, το βασικό θεμέλιο και η αναγκαία συνθήκη διατήρησης της εθνικής ταυτότητας προόδου και εξέλιξης ενός τόπου. Στο κείμενο 2 εκφράζεται η άποψη του Ρ. Ντέιλι ότι ο μόνος ενδεδειγμένος τρόπος προσέγγισης της παράδοσης από τους νέους είναι η προβολή της παράδοσης ως ενός χώρου που είναι πλούσιος σε γνώσεις και πρέπει να αντιμετωπίζεται με σεβασμό, αλλά και με φαντασία και δημιουργική διάθεση.

ΘΕΜΑ 3 (μονάδες 10)

Η ηρωίδα φαίνεται να μην αντλεί κάποια χαρά από τη σχολική της ζωή, καθώς μοιάζει αποστασιοποιημένη και χωρίς φίλους «*Δε μου κάνει ούτε ζέστη ούτε κρύο που θα κλείσουμε*» «*Παρέα για να περπατάω πάνω κάτω στην αυλή του σχολείου δεν έχω*». Μέσω της πρόληψης «*κι έπειτα θα 'χουμε πολλές δουλειές τη Μεγαλοβδομάδα στο σπίτι μας και δε θα βαρεθώ*» αναδεικνύεται η προσμονή με την οποία αντιμετωπίζει την έλευση της Μεγάλης Εβδομάδας ως ευκαιρία να δραπετεύσει από τη μίζερη σχολική πραγματικότητα και να αναβιώσει στιγμές ευτυχίας που, όπως φαίνεται, ζούσε στο νησί. Η αναλυτική περιγραφή των εθίμων και η ζωντανή ανάκληση στη μνήμη της αφηγήτριας μέσω και του δραματικού ενεστώτα «*Στη Σύμη βγαίνουμε παρέες παρέες. Έναν τον ντύνουμε ...Κι εμείς πάμε κτλ*» φανερώνει την εναγώνια προσπάθεια της Αστραδενής να διατηρήσει ζωντανά στη μνήμη της όλα εκείνα τα στοιχεία που τη διαφοροποιούν από την πραγματικότητα της Αθήνας και της προσδίδουν μια ξεχωριστή και οικεία ταυτότητα. Τέλος η εικονοπλασία «*Στη Σύμη βγαίνουμε παρέες παρέες. Έναν τον ντύνουμε με σεντόνι Λάζαρο...και μας δίνουν αυγά, που τα βάζουμε στα καλαθάκια μας*» και η ζωηρή περιγραφή για τα Λαζαράκια «*Κάτι ψωμάκια, δηλαδή, με*

καρύδια και μύγδαλα και σουσάμι και μπαχάρια διάφορα» αισθητοποιούν την τεράστια αξία που έχουν όλα αυτά για την ψυχική της υγεία.

Στο δεύτερο ζητούμενο ο/η μαθητής/-τρια μπορεί να απαντήσει ελεύθερα βάσει της προσωπικής του/της εμπειρίας και γνώσης.